

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții și nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was prepared by the Court's Registry and does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour et ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Premiun c. Rusiei – 44973/04

Hotărâre din 10.2.2011 [Secția I]

Articolul 3

Obligații pozitive

Eșecul administrației închisorii în a preveni supunerea unui deținut la abuzuri repetate din partea celorlalți deținuți.

În fapt - În timp ce se afla în arest preventiv într-o închisoare, primul reclamant a fost umilit și lovit de către ceilalți deținuți. Într-o zi, acesta a fost bătut în mod crunt cu niște bastoane din lemn, pe care colegii săi de celulă și le procuraseră, se pare, cu ajutorul gardienilor, suferind astfel o comotie cerebrală și numeroase excoariații pe corp. Doctorul închisorii a stabilit că rănilor reclamantului se datorau bătăilor repetate pe care le suferise timp de o săptămână. Primului reclamant i-au fost apoi depistate probleme psihice ca rezultat al maltratării fizice și psihologice la care a fost supus în mod continuu în perioada detenției.

În drept – Articolul 3 *Latura materială* - Curtea trebuia să stabilească dacă autoritățile știau sau ar fi trebuit să știe că primul reclamant suferea sau risca să fie supus maltratării din partea colegilor de celulă, și în caz afirmativ, dacă autoritățile au luat măsuri rezonabile care să elimine riscul și să protejeze reclamantul. Curtea nu este convinsă de argumentul Guvernului care susținea că rănilor primului reclamant erau rezultatul unui conflict inopinat între acesta și un alt deținut : existau dovezi incontestabile că reclamantul a fost supus în mod repetat maltratării timp de cel puțin o săptămână din partea celorlalți deținuți. Aceste maltratări au provocat leziuni corporale grave și deteriorarea sănătății mintale a reclamantului. Autoritățile au cunoscut situația și puteau măcar să prevadă că datorită comportamentului său provocator, riscul ca el să fie supus violențelor era mult mai mare decât în cazul deținuților obișnuiți. La fel, nu se poate ca autoritățile să nu fi observat semnele abuzului, ținând cont că măcar în parte, rănilor reclamantului erau vizibile. Acești factori ar fi trebuit să-i pună în alertă asupra necesității de a introduce măsuri specifice de securitate și supraveghere care să-l protejeze pe primul reclamant de continua agresiune verbală și fizică. Cu toate acestea, nu există nici o dovadă că autoritățile au avut o politică clară în ceea ce privește clasificarea și cazarea deținuților sau că au încercat să monitorizeze deținuții violenți sau vulnerabili, sau că au luat măsuri disciplinare împotriva contraveniențelor. E frapant că doar după ce primul reclamant a fost bătut, el a fost mutat din celulă. În sfârșit, nicio măsură serioasă nu a fost întreprinsă pentru reabilitarea psihologică a reclamantului în urma celor întâmplate. În consecință, autoritățile nu și-au îndeplinit

obligațiile pozitive ce le reveneau pentru a asigura integritatea fizică și psihologică, și bunăstarea primului reclamant.

Concluzie : încălcare (unanimitate)

Curtea a constatat de asemenea, încălcarea articolului 3 din cauza neîndeplinirii de către autorități a unei anchete efective referitoare la alegațiile de maltratare, însă neîncălcarea aceluiași articol cu privire la afirmațiile primului reclamant privind maltratarea din partea gardienilor.

Articolul 41 : 40 000 EUR primului reclamant cu titlu de prejudiciu moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții. Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was prepared by the Court's Registry. It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour. Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.